

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 29. Antissiodorensis Episcopi epistola ad Franciæ Regem contra Breve Pontificium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

§. XXIX.

Sæc. XVIII.
A. C. 1729.

*Antissiodorensis Episcopi epistola ad
Franciæ Regem contra Breve
Pontificis.*

Hæc Pontificis censura Antissiodorensem Episcopum a prosequenda sua oppositione adeo non absterruit, ut etiam suam agendi rationem apud Ludovicum XV. Franciæ Regem vindicare, & adversus Papæ judicium palam obstrepere non reformidaret: Die igitur undecima Februarii Anno 1730. querulas ad eundem dedit literas, in quibus jactitabat, se ex Franciæ Præsulibus primum esse, qui adversus novas Curie Romanæ opiniones de jure exauctorandi Reges &c. palam insurrexerit, ad exerendum hunc Zelum se extrema necessitate compulsus agebat; si enim lethale vulnus, quod quatuor articulis Cleri Gallicani Anno 1682. editis per hoc Officium infligitur, non curaretur, simplices ac rudes credere possent, Franciam tandem rejecta horum articulorum doctrina, in summo Pontifice agnoscere jus exauctorandi Reges, subditosque a fidelitatis juramento absolventi. Nec malis inde orituris Parisiense Parlamentum occurrendo par esse, sed Episcopali ministerio opus fuisse

H 3

fuisse

Sæc. XVIII. fuisse ad dissipanda dubia, quæ in fi-
A. C. 1729. delibus de legitima sæcularis potestatis
 auctoritate pro decidenda Religionis
 caussa nasceretur, ac propterea quam-
 plurimos, eosque dignissimos Parisini
 districtus Parochos contra hoc officium
 apud suum Archiepiscopum questos
 fuisse, ipsumque suam epistolam pasto-
 ralem edere fuisse compulsum. His
 præmissis, fusius exponebat, quam gra-
 vis injuria sibi & sacratis Regni juribus
 fuisset illata: exaggerabat etiam dama-
 na ex Pontificio decreto emergentia,
 necnon Romanæ Curix artes, per quas
 doctrinam de Regum exauctoratione
 in Officium ab omnibus Clericis recitan-
 dum eo fine intrusisset, ut hanc opi-
 nionem, cum illam Clericorum potis-
 simi ex Ultramontanorum Theologis
 haurire non possent, nec vellent, sal-
 tem singulis annis addiscerent, & quod
 Gregorius VII. Henricum IV. exaucto-
 rarit, & subditos a fide liberarit, tan-
 quam luculentum Sanctitatis testimo-
 nium deprædicari audirent. Postea
 Episcopus exagitabat Pontificem, quod
 ejus epistolam Pastoralem retineri vel
 legi vetuerit, & illam flammis addici
 jufferit: *Quam, obsecro ideam, exclamat Præsul, sibi formabunt fideles de mea
 instructione, & de doctrina ibidem tradita?
 quam grave scandalum, dum ab illa Sede
 tam*

tam iniquum fulmen vibrari cernunt, a qua nonnisi lumen veritatis & charitatis promicare debuisset, quantum periclitatur doctrina a me propugnata, & a qua Regum nostrorum securitas & Regni tranquillitas dependet!

Sæc. XVIII.
A. C. 1729.

Præterea vehementer querebatur, quod Romana Curia ex Gregorii facto sibi jus in Principes vindicare moliretur, quin prius ex S. Literis & SS. Patribus seposita propriæ utilitatis cura examinaret. an Pontifex potestatem in Principum temporalia a Christo receperit; an hanc doctrinam Christus, Apostoli, ac ipsimet primi Pontifices exercuerint, hanc vero potestatem Pontificibus minime competere, propugnabat Episcopus, hinc acrius exposulabat, quod Curia Romana usurpatum hoc jus per officium S. Gregorii, & per Epistolæ Pastoralis proscriptionem de novo stabilire intenderit; postea per exempla illorum Pontificum, qui Reges exauctorarunt, exaggerare studuit tumultus, cædes, & bella, quæ exinde in Germania, Italia & Francia fuissent exorta. Denique idem Episcopus hanc Ultramontanorum opinionem a Clero Gallicano in comitiis congregato penitus extirpatum iri sperat, Regemque precatur, ut Præsulum horum Zelum

H 4

&

Sæc. XVIII. & conatus Regio suo favore & aucto-
 A. C. 1729. ritate fulcire velit.

Hanc in rem idem Præsul ad Cleri Gallicani comitia, necnon ad Parisi- num Archiepiscopum eorum Præsidem die decima octava Augusti literas de- dit, præfatumque Officium supprimi, læsumque ipsius honorem vindicari pe- tiit. Verum Rex Episcopi literas ne- quidem aperire dignatus erat, sed om- nia exempla epistolæ Pastoralis, quam Episcopus imprimi curabat, typographo subtrahi jussit, & in Parlamento tam de Episcopi libello, quam ejus epi- stola mentionem fieri vetuit. Quid vero ad ejusdem literas Franciæ Præ- sules in suis comitiis responderint, postea referemus.

Subidem quoque tempus Parisiense Parliamentum die vigesima tertia Fe- bruarii edictum promulgavit, quo non modo decretum Pontificium de Officio S. Gregorii, ac Brevia contra tres illos Episcopos, sed etiam nuperas literas, qui- bus Pontifex edicta & acta contra præfa- tum officium irrita declaravit, proscri- psit, cunctaque horum exempla ad Cu- riam deferri jussit, vetuitque, ne ulla decreta, Bullæ aut literæ a Curia Ro- mana emanatæ (exceptis Pœnitentia- riæ literis) recipiantur, nisi vel acce- dat Regis licentia, vel illæ ad Parla- menti

aucto
 Cleri
 Parifi-
 esidem
 as de-
 primi,
 ari pe-
 as ne-
 d om-
 quam
 rapho
 o tam
 epi-
 l vero
 Præ-
 erint,
 fienfe
 a Fe-
 o non
 fficio
 illos
 qui-
 æfa-
 fcri-
 Cu-
 ulla
 Ro-
 tia-
 cce-
 rla-
 enti

menti tabulas fuerint relatæ. Atta-
 mea Cardinalis Fleuryus ad Parlamenti Sæc. XVIII.
 Senatores jam die decima octava Fe- A. C. 1729.
 bruarii literas dederat, in quibus Re-
 gis jussu eis exprobrabat, quod Antif-
 iodorensis Episcopi patrocinium in se
 suscepissent, & quidem in ea temporis
 vicissitudine, ubi prudentia omnino exi-
 gere videretur, ut dissensionum vulnus
 potius tegeretur & sanaretur, quam irri-
 taretur, demum Episcopus, priusquam
 suam epistolam & libellum divulgaret,
 quid Rex in re tam delicata agendum
 censeret, explorare, & de modo, quo sese
 explicaret, juncta cum Rege opera a-
 gere debuisset; de cetero magis adhuc
 indecens esse, quod idem Episcopus
 suum libellum toto Advocatorum ag-
 mine firmare præsumpsisset, ejusmodi
 enim agendi modum potius conjura-
 tionis, quam veri Zeli speciem præse-
 ferre. Aliis vero literis Fleuryus die
 vigesima quarta Februarii primo Præ-
 fidi inhibuit, ne Parlamenti edictum
 per plateas & compita divendi permit-
 teret, eo quod nimis aperte hac ratione
 Pontifici insultaretur, & sinisteris male-
 volorum interpretationibus, ac tumul-
 tibus ansa præberetur.